

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (1)

سوره که فرو فرستادیم ما آن را و فرض ساختیم ما آن را و فرو فرستادیم ما در آن آیت های واضح تا باشد شما پند گیرید. (1)

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ صلى وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ صلى وَلَيَشْهَدُ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ (2)

زن زنا کننده و مرد زنا کننده پس شلاق بزنیید هر یک از آنها را صد شلاق؛ و نگیرد شما را به آنها دلسوزی در شریعت خدا اگر هستید شما ایمان آورنده گان به خدا و روز آخر؛ و باید گواه شود عذاب آنها را گروهی از ایمان آورنده گان. (2)

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ صلى وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ (3)

مرد زنا کننده نمی کند نکاح مگر زن زنا کننده یا زن شرک آورنده را و زن زنا کننده نمی کند نکاح او را مگر مرد زنا کننده یا مرد شرک آورنده. و حرام ساخته شده است این بر ایمان آورنده گان. (3)

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا صلى وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (4)

و آنانکه تهمت (زنا) می کنند زنان پاک دامن را باز نمی آیند با چهار گواه پس شلاق بزنیید ایشان را هشتاد شلاق و نپذیرید از ایشان گواهی هیچ وقت. و آنها ایشانند سرکشان قصدی. (4)

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (5)

مگر آنانکه توبه کردند از بعد این و درست کردند کار خود را پس هر آئینه خدا آمرزنده، با رحم است. (5)

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ (6)

و آنانکه تهمت (زنا) می کنند زنان خود را و نیست برای ایشان گواهان مگر نفس های شان پس گواهی یکی ایشان چهار گواهی به خدا اینکه او البته از راست گوین است. (6)

وَالْخَمِيْسَةُ أَنْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (7)

و (گواهی) پنجم اینکه نفرین خدا بر او اگر باشد از دروغ نسبت کننده گان. (7)

وَ يَدْرُؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكٰذِبِينَ (8)
و باز می دارد از آن زن عذاب را اینکه گواهی دهد چهار گواهی به خدا اینکه آن مرد البته
از دروغ نسبت کننده گان است. (6)

وَ الْخَمِيسَةَ أَنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصّٰدِقِينَ (9)
و (گواهی) پنجم اینکه قهر خدا بر آن زن اگر باشد (آن مرد) از راست گویان. (9)
وَ لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ وَ أَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ (10)

و اگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمت او و اینکه خدا توبه پذیر، هوشیار است. (10)
إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا
اَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَ الَّذِي تَوَلَّىٰ كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ (11)
هر آینه آنانکه آمدند با دروغ گروهی از (میان) شما اند. نپندارید آن را بد برای خود؛ بلکه
آن خوبی است برای شما. برای هر مردی از ایشان است آنچه که به دست آورده است از
گناه. و آنکه به عهده گرفت بزرگتر آن را (پخش کردن دروغ را) از ایشان برای او عذاب
بزرگ است. (11)

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَ الْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَ قَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ (12)
چرا نه (چون شنیدید آن را دانست مردان ایمان آورنده و زنان ایمان آورنده به خویشان
نیکی را و گفتند این دروغ آشکار است). (12)
لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةٍ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولٰٓئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكٰذِبُونَ (13)
چرا نیامدند بر آن با چهار گواهان؟ پس چون نیامدند با گواهان پس آنها پیش خدا ایشانند
دروغ گویان. (13)
وَ لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
(14)

و اگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمت او در دنیا و آخرت البته می رسید به شما در آنچه
که سخن گفته بودید درباره آن عذابی بزرگی. (14)
إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَ تَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَ تَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَ هُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ
(15)

چون پخش می کردید آن را به زبان های خود و می گفتید به دهن های خود آنچه نبود برای
شما به آن دانشی و می پنداشتید آن را ساده و ناچیز و آن پیش خدا چیز بزرگی است. (15)
وَ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهٰذَا سُبْحٰنَكَ هٰذَا بُهْتٰنٌ عَظِيمٌ (16)
و چرا نه (چون شنیدید آن را گفتید نیست شایسته برای ما اینکه سخن بگوئیم به این، پاکی
است ترا (یا الله)، این دروغ بزرگی است). (16)

يَعْظُمَ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (17)

می دهد پند شما را خدا اینکه برنگردید به مانند آن هیچ وقت اگر هستید شما ایمان آورنده گان (نکنید تکرار این را هیچ وقت). (17)

وَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (18)

و می سازد روشن خدا برای شما آیت ها را. و خدا دانا، هوشیار است. (18)

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (19)

هر آئینه آنانکه دوست دارند اینکه پخش شود بی شرمی در میان آنانکه ایمان آوردند، برای ایشان است عذاب درد دهنده در دنیا و آخرت. و خدا می داند و شما نمی دانید. (19)

وَ لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ وَ أَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ رَحِيمٌ (20)

و اگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمت او و اینکه خدا مهربان، با رحم است. (20)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوتَ الشَّيْطَانِ وَ مَنْ يَتَّبِعْ خُطُوتَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ وَ لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَ لَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (21)

ای آنانکه ایمان آوردید نکنید پیروی قدم های شیطان را. و کسی که می کند پیروی قدم های شیطان را پس هر آئینه او می کند امر به بی شرمی ها و کار ناپسندیده. و اگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمت او نمی شد پاک از شما هیچ کسی هیچ وقت ولیکن خدا پاک می سازد کسی را که می خواهد. و خدا شنوا، دانا است. (21)

وَ لَا يَأْتِلُ أَوْلُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَ السَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَ الْمَسْكِينِ وَ الْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ صِلُوا وَ لِيُغْفَرُوا لِيُغْفَرُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (22)

و نخورد سوگند صاحبان فضل از شما و دارائی، اینکه ندهند صاحبان خویشاوندی را و بینوایان را و هجرت کننده گان در راه خدا را؛ و باید عفو کنند و باید گذشت کنند. آیا ندارید دوست اینکه بیمارزد خدا برای شما؟ و خدا آمرزنده، با رحم است. (22)

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (23)

هر آئینه آنانکه تهمت (زنا) می زنند زنان پاک دامن، بی خیران، زنان ایمان آورنده را نفرت کرده شدند در دنیا و آخرت و برای ایشان عذابی بزرگی است. (23)

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَ أَيْدِيهِمْ وَ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (24)

روزی که گواهی می دهد بر ایشان زبان های ایشان و دست های ایشان و پا های ایشان به آنچه بودند می کردند. (24)

يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ (25)

آن روز می دهد به تمام ایشان را خدا جزای ایشان را به حق و می داند اینک خدا او است حق، روشن. (25)

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ صلى وَ الطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَ الطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ صلى أُولَىٰ أَوْلِيَّكَ مَبْرَأُونَ مِمَّا يَقُولُونَ صلى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ (26)

زنان ناپاک برای مردان ناپاک و مردان ناپاک برای زنان ناپاک اند؛ و زنان پاک برای مردان پاک و مردان پاک برای زنان پاک اند. آنها بیگناه اند از آنچه می گویند؛ برای ایشان است آمرزش و روزی نیکو. (26)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا وَ تَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (27)

ای آنانکه ایمان آوردید نشوید داخل خانه ها را غیر خانه های خودتان تا اینکه اجازه خواهید و سلام کنید بر ساکنین آنها. این بهتر است برای شما تا بود شما پند پذیر شوید. (27)

فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ صلى وَ إِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا صلى هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ (28)

پس اگر نیافتید در آنها هیچ کسی را پس نشوید داخل آنها تا اینکه اجازه داده شود برای شما؛ و اگر گفته شد برای شما که برگردید پس برگردید؛ آن پاک تر است برای شما. و خدا به آنچه می کنید دانا است. (28)

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَ مَا تَكْتُمُونَ (29)

نیست بر شما گناهی اینکه داخل شوید خانه های بدون ساکنین را، در آنها است منفعتی برای شما. و خدا می داند آنچه آشکار می کنید و آنچه پنهان می دارید. (29)

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَ يَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ صلى إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ (30)

بگو برای (مردان) ایمان آورنده: پائین اندازند از چشمان ایشان و محافظه کنند شرمگاه های ایشان را. این پاک تر است برای ایشان. هر آینه خدا آگاه است به آنچه انجام می دهند. (30)

وَ قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضُنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَ يَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَ لَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا صلى وَ لِيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ صلى وَ لَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّبَاعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْوَالِدِ الَّذِينَ لَمْ يَطْهَرُوا عَلَىٰ

عَوْرَاتِ النِّسَاءِ صلى وَ لَا يَضْرِبَنَّ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ ۗ وَ تَوْبُوا إلى إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيَّةَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (31)

و بگو برای زنان ایمان آورنده: پائین اندازند از چشمان ایشان و محافظه کنند شرمگاه های ایشان را و نسازند آشکار آرایش خود را مگر آنچه آشکار است از آن؛ و باید فرو گذارند چادر های خود را بر گریبان های شان؛ و نسازند آشکار آرایش خود را مگر برای شوهران شان یا پدران شان یا پدران شوهران شان یا پسران شان یا پسران شوهران شان یا برادران شان یا پسران برادران شان یا پسران خواهران شان یا زنان شان یا آنچه مالک شده است دست های راست ایشان (کنیزان) یا پیروان بدون صاحب شهوت از مردان یا طفلان آنانکه نشده اند آگاه بر شرمگاه های زنان؛ و نزنند (زمین را) با پا های شان تا دانسته شود آنچه پنهان می کنند از آرایش شان. و برگردید (توبه کنید) به سوی خدا همه یکجا ای ایمان آورنده گان تا بُوَد شما رسته گار شوید. (31)

وَ أَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَ الصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَ إِمَائِكُمْ ۗ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ صلى وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (32)

و نکاح کنید مجردان از خود را (مسلمانان را) و نیکو کاران از خدمت گاران خود را و زنان خدمت گار خود را. اگر باشند ناتوانان می سازد توانگر ایشان را خدا از فضل خود. و خدا بسیار دهنده، دانا است. (32)

وَ لَيْسْتَغْفِبِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ صلى وَ الَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا صلى وَ ءَاتُوهُمْ مِّنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي صلى ءَاتَاكُمْ ۗ وَ لَا تُكْرَهُوا قَنَائِكُمْ عَلَىٰ الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَعُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَ مَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (33)

و باید پاکدامنی کنند آنانکه نمی یابند نکاحی تا اینکه توانگر سازد ایشان را خدا از فضل خود. و آنانکه می طلبند سند آزادی را از آنچه مالک شد دست های راست شما پس سند دهید ایشان را سند آزادی را اگر دانستید در ایشان نیکی؛ و بدهید ایشان را از ثروت خدا آنچه داده است شما را. و نسازید مجبور کنیزان خود را بر زنا اگر بخواهند پاک دامنی را، تا طلب کنید سود زود گذر زنده گانی دنیا را. و کسی که مجبور کند ایشان را پس هر آئینه خدا از بعد اجبار کردن ایشان آمرزنده، با رحم است. (33)

وَ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ ءَايَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَ مَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَ مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ (34)

و البته به یقین فرو فرستادیم ما به سوی شما آیت های روشن کننده و مثالی از آنانکه گذشتند از پیش شما و پندی برای پرهیزگاران. (34)

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ ۗ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ صلى الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ صلى الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَ لَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ ۗ وَ لَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۗ نُورٌ عَلَىٰ نُورٍ صلى يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ ۗ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ صلى وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (35)

خدا نور آسمان ها و زمین است. مثال نور او مانند طاقی است که در آن چراغی است؛ آن چراغ در شیشه ئی؛ آن شیشه مانند این که آن است ستاره درخشانده، افروخته می شود از درختی با برکتی، زیتونی، نه شرقی و نه غربی، نزدیک است روغن آن روشنائی دهد و اگر چه نرسیده است به او آتشی. نوری بر نور. می نماید راه خدا به نور خود کسی را که می خواهد. و می فرماید خدا مثال ها را برای مردم. و خدا به همه چیز دانا است. (35)

فِي بُيُوتِ الَّذِينَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ (36)

در خانه های که اجازه داده است خدا اینکه بلند کرده شود و یاد کرده شود در آنها نام او به پاکی یاد می شود برای او در آنها صبح و شام. (36)

رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَ لَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَ إِقَامِ الصَّلَاةِ وَ إِيْتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَ الْأَبْصَارُ (37)

مردانی که نمی دارد باز ایشان را تجارتي و نه خرید و فروشی از یاد خدا و برپا داشتن نماز و دادن زکات، می ترسند روزی را که دگرگون می شود در آن دل ها و چشم ها.

(37)

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَ يَزِيدَهُم مِّنْ فَضْلِهِ قُلْ وَ اللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (38)

تا پاداش دهد ایشان را خدا بهترین آنچه کردند و زیاده دهد ایشان را از فضل خود. و خدا می دهد روزی کسی را که می خواهد بی شمار. (38)

وَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسْرَابٍ بِقَيْعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَ وَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابَهُ قُلْ وَ اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ (39)

و آنانکه نامعقد شدند اعمال ایشان مانند سرابی به سطح میدان وسیع و همواری است، می پندارش تشنه آبی تا اینکه وقتیکه آمد به آن نمی یابد آن را چیزی و یافت خدا را نزد آن پس به تمام رسانید او را حساب او را. و خدا سریع است در حساب کردن. (39)

أَوْ كَظُلْمَتٍ فِي بَحْرِ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلْمَتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ يَرَهَا قُلْ وَ مَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ (40)

یا مانند تاریکی ها در بحر عمیقی می پوشاند آن را موجی از بالای آن موجی از بالای آن ابر. تاریکی ها بعضی آنها بالای بعضی وقتیکه بیرون آورد دست خود را نباشد نزدیک که ببیند آن را. و کسی را که نساخت خدا برای او نوری پس نیست برای او از نور. (40)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ الطَّيْرُ صَدَقَاتٍ قُلْ كُلُّ قَدِّ عِلْمٍ صَلَاتُهُ وَ تَسْبِيحُهُ قُلْ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ (41)

آیا ندیدی اینکه خدا را به پاکی یاد می کند برای او (همه) کسی که در آسمان ها و زمین است و پرنده گان در حال بال گشوده؛ همه به یقین دانست نماز خود را و به پاکی یاد کردن خود را. و خدا دانا است به آنچه می کنند. (41)

وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ **صلى** وَ اِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ (42)

و برای خدا است پادشاهی آسمان ها و زمین؛ و به سوی خدا است باز گشت. (42)

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزِجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خَلَالِهِ وَ يُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَ يَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ **صلى** يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ (43)

آیا ندیدی اینکه خدا می راند آهسته ابر (ها) را باز جمع می نماید میان آن باز می سازد آن را متراکم پس ببینی باران را بیرون می آید از میان آن و فرو می فرستد از آسمان از کوه ها در آن از ژاله پس می زند با آن کسی را که می خواهد و باز می دارد آن را از کسی که می خواهد؛ نزدیک است درخشنده گی برق آن ببرد چشم ها را. (43)

يُقَلِّبُ اللّٰهُ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ ۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِي الْاَبْصَارِ (44)

دگرگون می گرداند خدا شب را و روز را. هر آئینه در این البته درسی است برای صاحبان چشم ها (خردمندان). (44)

وَ اللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّنْ مَّاءٍ **صلى** فَمِنْهُمْ مَّنْ يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَ مِنْهُمْ مَّنْ يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَ مِنْهُمْ مَّنْ يَمْشِي عَلَىٰ **صلى** اَرْبَعٍ ۚ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ (45)

و خدا آفرید هر جنبنده را از آب؛ پس از ایشان است آنکه راه می رود بر شکم خود و از ایشان است آنکه راه می رود بر دو پا و از ایشان است آنکه راه می رود بر چهار پا. می آفریند خدا آنچه می خواهد. هر آئینه خدا بر همه چیز توانا است. (45)

لَقَدْ اَنْزَلْنَا ءَايٰتٍ مُّبِيْنٰتٍ ۚ وَ اللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَشَاءُ اِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ (46)

البته به یقین فرو فرستادیم ما آیت های روشن کننده را. و خدا می کند رهنمائی کسی را که می خواهد به سوی راه راست. (46)

وَ يَقُوْلُوْنَ ءَاْمَنَّا بِاللّٰهِ وَ بِالرَّسُوْلِ وَ اَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ وَ مَا اُوْلٰىٰكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ (47)

و می گویند ایمان آوردیم ما به خدا و به پیغمبر و فرمانبرداری نمودیم باز رو بر می گرداند گروهی از ایشان از بعد این. و نیستند آنها با ایمان آورنده گان. (47)

وَ اِذَا دُعُوْا اِلَى اللّٰهِ وَ رَسُوْلِهِ لِيَحْكَمْ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُوْنَ (48)

و وقتی که خوانده شدند به سوی خدا و پیغمبر او تا داوری کند میان شان آنگاه گروهی از ایشان رو گردانانند. (48)

وَ اِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوْا **صلى** اِلَيْهِ مُذْعِنِيْنَ (49)

و اگر باشد برای ایشان حق می آیند به سوی آن گردن نهاده گان. (49)

اَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَمْ اُرْتَابُوْا **صلى** اَمْ يَخَافُوْنَ اَنْ يَحِيْفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَ رَسُوْلُهُ ۗ بَلْ اُوْلٰىٰٰكَ هُمْ

الظَّالِمُونَ (50)

آیا در دل های ایشان بیماری است یا شک کردند یا می ترسند اینکه ستم می کند خدا بر ایشان و پیغمبر او؟ بلکه آنها ایشانند ستم گاران. (50)

أَنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (51)

جز این نیست که است سخن ایمان آورنده گان وقتیکه خوانده شدند به سوی خدا و پیغمبر او تا داوری کند میان شان اینکه می گویند شنیدیم و فرمانبرداری کردیم. و آنها ایشانند رسته گاران. (51)

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَّقِ اللَّهَ وَيَتَّقِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ (52)

و کسی که می کند فرمانبرداری خدا را و پیغمبر او را و می ترسد خدا را و می پرهیزد (خشم) او را پس آنها ایشانند به مراد رسیده گان. (52)

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا عَلَى طَاعَةِ مَعْرُوفَةٍ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (53)

و سوگند خوردند به خدا سخت سوگند های شان البته اگر امر کنی ایشان را البته بیرون روند؛ بگو: نخورید سوگند؛ فرمانبرداری شناخته شده. هر آئینه خدا آگاه است به آنچه می کنید. (53)

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَّا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (54)

بگو: فرمانبرداری کنید خدا را و فرمانبرداری کنید پیغمبر را؛ پس اگر رو گرداندند پس جز این نیست که بر دوش او است آنچه بار شده است و بر دوش شما است آنچه بار شده اید؛ و اگر فرمانبرداری کردید او را، رهنمائی شدید. و نیست بر پیغمبر مگر رساندن (پیغام) روشن. (54)

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ لِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَ لِيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (55)

و عده داد خدا آنان را که ایمان آوردند و کردند کار های نیکو البته می سازد خلیفه ایشان را در زمین مانند آنکه خلیفه ساخت آنان را از پیش ایشان و البته منزلت و جاه می دهد برای ایشان دین شان را آنکه پسندیده برای شان و البته می کند تبدیل از بعد ترس ایشان آرامشی. می پرستند مرا، نمی سازند شریک با من چیزی را. و کسی نامعتقد شد بعد این پس آنها ایشانند سرکشان قصدی اند. (55)

وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (56)

و برپا کنيد نماز را و بدهيد زکات را و فرمانبرداري کنيد پيغمبر را تا بُود شما رحم کرده شويد. (56)

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ وَ مَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ ۖ وَ لَيْسَ الْمَصِيرُ (57)

نپندار آنان را که نامعتقد شدند، ناتوان کننده گان در زمين. و جاىگاه ايشان دوزخ است؛ و البته بد جاى بازگشت است. (57)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَ الَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ۖ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَ حِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ وَ مِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ۚ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَ لَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ ۖ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (58)

اى آنانکه ايمان آورده ايد بايد بخواهند اجازه از شما آنانکه مالک شد دست هاى راست شما و آنانکه نرسيدند جوانى را از شما سه وقت. از پيش نماز صبح و وقتيکه مى گذاريد کنار جامه هاى خود را از نصف روز (ظهر، چاشت) و از بعد نماز خفتن. سه وقت خلوت براى شما. نيست بر شما و نه بر ايشان گناهى بعد اين سه وقت. رفت و آمد کرده گان بر شما بعضى شما بر بعضى. اين چنين بيان مى کند خدا براى شما آيت ها را. و خدا دانا، هوشيار است. (58)

وَ إِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۖ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (59)

و وقتيکه رسيدند طفل ها از شما جوانى را پس بايد بخواهند اجازه چنانچه خواستند آنان از پيش ايشان. اين چنين بيان مى کند خدا براى شما آيت هاى خود را. و خدا دانا، هوشيار است. (59)

وَ الْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ۖ وَ أَنْ يَسْتَغْفِنَ خَيْرٌ لَهُنَّ ۖ وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (60)

و کلان سال ها از زنان، آنکه نمى کنند آرزو نکاحى، پس نيست بر آن زنان گناهى که کنار بگذارند جامه هاى خود را بدون نشان دهنده گان به آرايشى؛ و اينکه عفت جوئى کنند بهتر است براى شان. و خدا شنوا، دانا است. (60)

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ وَ لَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَ لَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَ لَا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَمَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ مَفَاتِحَهُ ۖ أَوْ صَدِيقِكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ۚ فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (61)

نيست بر نابينا ممانعتى و نه بر لنگ ممانعتى و نه بر بيمار ممانعتى و نه بر خود شما که بخوريد از خانه هاى خود يا خانه هاى پدران تان يا خانه هاى مادران تان يا خانه هاى

برادران تان یا خانه های خواهران تان یا خانه های کاکا های تان یا خانه های عمه های تان یا خانه های ماما های تان یا خانه های خاله های تان یا آنچه مالک شدید شما کلید های آن را یا دوست شما. نیست بر شما گناهی که بخورید همه یکجا یا جدا گانه. پس وقتیکه در آمدید خانه ها را پس سلام گوئید بر نفس های خود (یکدیگر)، سلام از نزد خدا پربرکت، پاک. این چنین می کند بیان خدا برای شما آیت ها را تا بود شما بفهمید. (61)

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ إِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ ۖ فَإِذَا سَأَلْتَهُمْ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنَ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (62)

جز این نیست که ایمان آورنده گان آنان که ایمان آوردند به خدا و پیغمبر او و وقتیکه باشند همراه او بر کاری مهمی نمی روند تا اینکه اجازه بخواهند از او. هر آئینه آنانکه می خواهند اجازه از تو، آنها آنانند که ایمان دارند به خدا و پیغمبر او. پس وقتیکه اجازه بخواهند از برای بعض کار های شان پس اجازه ده برای کسی که خواستی از ایشان و آمرزش بخواه برای شان خدا را. هر آئینه خدا آمرزنده، با رحم است. (62)

لَّا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلُونَ مِنْكُمْ لَوَآذَاءَ فَلْيُحْذِرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ ۚ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (63)

نسازید خطاب کردن پیغمبر را میان خود مانند خطاب کردن بعضی شما بعضی را. به یقین می داند خدا آنان را که به پنهانی بیرون می روند از شما پناه جویان. پس باید احتیاط کند آنانکه می کنند خلاف از امر او اینکه برسد ایشان را فتنه ئی (آزمایشی) یا برسد ایشان را عذاب درد دهنده. (63)

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْأَرْضِ ۗ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَ يَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۗ وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (64)

بیگمان هر آئینه برای خدا است آنچه در آسمان ها و زمین است؛ به یقین می داند آنچه شما بر آن هستید و روزی که برگردانیده می شوند به سوی او پس می دهد خبر ایشان را به آنچه عمل کردند. و خدا به همه چیز دانا است. (64)